

MOLI, MOLI, MOUÄCENÄ• MOLOVÄ%o

NedÄ›le, 10 Ä›ervenec 2011

Mám za sebou prvních pár dnÄ› v Praze. První pocit tedy nic moc. Ono - co se dá po tÄ™ech mÄ›sících nepÄ™ítomnosti Ä›ekat...Všude „dÄ›ungle" (synek kytiÄ›ky pilnÄ› zaléval), tÄ™ímÄ›síÄ›ní prach a vÄ›bec to doma vypadalo dÄ›opuštÄ›nÄ›...

PÄ™ed odjezdem jsem totiÄ› uÄ› vyklízela, pÄ™ipravovala na malování, takÄ› koberece srolované, nábytek na hron prostÄ› šedo, smutno. Tak jsem zapnula lednici, postavila na kafe a otevÄ™ela dvíÄ™ka nad linkou, abych si vyndala pixliÄ›ku s kafem (však jsem mÄ›la za sebou Ä›trnáctihodinové cestování). A tam, na vnitÄ™ní stranÄ› dvíÄ™ek, Ä›erno MouÄ›ní molové! Fest jeden vedle druhého. To si neumíte pÄ™estavit, ta dvíÄ™ka byla opravdu celá jimi posetá! Bleskurychle jsem je zase zaklapla -a pak teprve uvidÄ›la, Ä›e je jich víc neÄ› pár na stropÄ› a vÄ›bec všude... Ä› po chvíli jsem zkusila znovu. Víte, v Ä›em ty mrchy byly? NevÄ›Ä™ily byste, Ä›e to bylo z malé hrstiÄ›ky vyloupaných vlašských oÄ™fest zavÄ™ené v zavaÄ™ovaÄ›ce! Je fakt, Ä›e tam teÄ› uÄ› místo oÄ™echÄ› byla jen jakási hejbající se hmota - no, byl to hr Následující dny jsem mlátila a mlátila. Mrchy prolezly všechno, byly všude - v kaÄ›dém šuplíku, mezi nádobím, za obrazy... skomírající mrtvolky. Prakticky kaÄ›dý den jsem všechno vyndala, vyhubila a druhý den se zas nÄ›kde nÄ›co objevilo... KaÄ›dý den ráno jsem trnula, jestli ještÄ›? Ale bohuÄ›el, nemám ponÄ›tí, kde všu jsou zalezlí, aby se nÄ›který poslední mohykán ještÄ› vydal na svÄ›j poslední výlet. PÄ™iznám se, jsem z toho dost nešÄ›astná, protoÄ› jsem se, jak uÄ› jsem napsala - rozhodla vymalovat. Bojím se proto, Ä›e jestli se mi nepovede všechny totálnÄ› vyhubit, Ä›e si zaneÄ™ádím Ä›isté stÄ›ny šmouhami... Myslím, Ä›e rozhodnÄ› nejsem sama byl nÄ›Ä›ím podobným postiÄ›en, a tak bych se chtÄ›la zeptat vás všech,

jak tohle Ä™ešíte? Tedy ochranu potravin i kuchynÄ›?Na netu jsem našla pár nápadÄ›, ale jsem zVÄ›davá, co pouÄ›íváte vy...

d@niela